

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4048 *Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'Execució en la Unió Europea de Resolucions Judicials de Decomís.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia en la Unió Europea exigeix un important esforç per a millorar la cooperació judicial entre els estats membres, que té la seua «pedra angular» en el principi de reconeixement mutu de resolucions judicials. Este principi es basa en la confiança mútua que les resolucions que van a reconèixer-se i a executar-se complixen plenament les exigències bàsiques de legalitat i proporcionalitat en tots els països comunitaris.

De manera progressiva, la Unió ha estat adoptant instruments jurídics en què es plasma el principi de reconeixement mutu. El primer va ser la Decisió Marc 2002/584/JAI, del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'orde de detenció europea i als procediments d'entrega entre estats membres, que es va incorporar al dret espanyol a través de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'orde europea de detenció i entrega, i de la Llei Orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

A les esmentades normes van seguir la Decisió Marc 2003/577/JAI, del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, incorporada al nostre dret per mitjà de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, complementada per la Llei Orgànica 5/2006, de 5 de juny. I després la Decisió Marc 2005/214/JAI, del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries, la transposició de la qual s'ha realitzat en la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució en la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries, i la Llei Orgànica 2/2008, de 4 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i complementària a la Llei per a l'execució en la Unió Europea de resolucions que imposen sancions pecuniàries.

El pas següent en este procés està constituït per la Decisió Marc 2006/783/JAI, del Consell, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís, la incorporació del qual al nostre dret s'efectua en esta llei, dirigida a garantir a Espanya la màxima cooperació judicial amb la resta d'estats membres de la Unió Europea.

II

L'objecte d'esta norma consistix, en primer lloc, a regular el procediment a través del qual es transmetran, per part de les autoritats judicials espanyoles, aquelles sentències fermes per les quals s'imposa un decomís, a altres estats membres de la Unió Europea. I, en segon lloc, a establir la manera en què les autoritats judicials espanyoles reconeixeran i executaran tals resolucions quan li siguem transmeses per un altre Estat membre.

Igual que en les decisions marc assenyalades, i les lleis que ja les han incorporades al nostre dret, la renúncia a l'exigència de control de la doble incriminació per a les infraccions que s'establixen i sempre que per a estes es prevegen «penes privatives de llibertat la duració màxima de les quals siga al menys de tres anys».

La llei recull novetats que provenen de la Decisió Marc 2006/783/JAI i que deriven de les exigències d'eficàcia que ha d'acompanyar al reconeixement mutu de les resolucions de decomís. La primera és la de comptar amb un concepte homogeni de decomís, que està donat per la incorporació als ordenaments nacionals dels estats membres de la Decisió Marc 2005/212/JAI, del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa al decomís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes. En este sentit, l'abast que té el decomís en esta llei arriba a béns que provenen d'activitats delictives exercides per la persona condemnada durant un període anterior a la condemna, o quan es tinga constància que el valor de la propietat és desproporcionat respecte als ingressos legals de la persona condemnada i un òrgan judicial nacional, basant-se en fets concrets, estiga plenament convençut de la seua procedència delictiva. En canvi, queden fora d'esta llei els supòsits de restitució de béns als seus legítims propietaris.

La llei també incorpora les novetats per mitjà de les quals es tracten de remeiar els problemes derivats dels dubtes de localització dels béns objecte de decomís, i davant dels quals es permet que una autoritat judicial transmeta la seua resolució simultàniament a diversos estats membres de la Unió Europea. Una previsió que, al seu torn, obliga que hi haja més comunicació entre les autoritats judicials per a evitar excessos d'execució.

Finalment, la llei inclou previsions, ja contingudes en la Decisió Marc 2006/783/JAI, que remeten determinats aspectes a l'acord tant de les autoritats competents dels estats membres com de les seues autoritats judicials, en qüestions com la destinació dels béns decomissats o el reembossament de determinats gastós.

També és nova la previsió que el jutge penal demane informe al Ministeri Fiscal abans de reconèixer i executar una resolució de decomís procedent d'un altre Estat de la Unió Europea, tenint en compte la complexitat que poden comportar eixes resolucions.

Junt amb estes novetats, la llei també confirma qüestions que ja apareixen en les lleis anteriors, que incorporaven les decisions marc sobre reconeixement mutu de resolucions judicials en la Unió Europea. Este és el cas de les normes que han de complir els jutges espanyols per a transmetre i executar les corresponents resolucions judicials i, en especial, l'ocupació de formularis o certificats. Les decisions marc ja es basen en l'ús dels formularis que s'han de traduir a la llengua que assenyalen l'Estat on estiga l'autoritat judicial que haja d'executar la resolució judicial de què es tracte, la qual cosa es concep com a fórmula de superació de l'obstacle que pot suposar el desconeixement per part del jutge de l'idioma en què reba una resolució provinent d'un altre Estat.

En este sentit, i igual que han fet les lleis anteriors, s'exigix la traducció a l'espanyol (terme encunyat davant de les institucions comunitàries per a designar este idioma) dels formularis que es remeten al nostre país per les autoritats competents dels altres estats membres. Amb això es consolida una línia de política lingüística que constituïx una peça bàsica per a l'eficàcia del sistema, consistent a optar per la llengua que coneixen tots els jutges d'Espanya, sense necessitat de noves traduccions en el supòsit de reexpedicions de les resolucions dins del territori espanyol o de desconeixement del jutge de la llengua cooficial i, en definitiva, retards en l'eficàcia de les resolucions a què es referix el certificat. Així mateix, esta és l'única opció que s'ajusta a les decisions marc que es referixen a la traducció a la llengua oficial de l'Estat d'execució, condició que a Espanya només correspon al castellà o espanyol, mentres que per a les restants llengües espanyoles la cooficialitat es reduïx al territori de la comunitat autònoma de què es tracte. Ha de destacar-se, a més, que esta opció no exclou que en les actuacions judicials que tinguen lloc al nostre país siga aplicable l'article 231 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que possibilita la utilització de les llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes.

III

La llei s'estructura en tres capítols, als quals s'afigen cinc disposicions addicionals, una altra de transitòria i tres de finals, més un annex que inclou el certificat o formulari per a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís.

El primer capítol conté les disposicions generals, referides a la finalitat de la llei i la possibilitat de millora del règim que estableix per mitjà de convenis entre els estats membres, es concreten les autoritats que a Espanya seran competents tant per a emetre les resolucions objecte de la llei com per a executar-les. Es precisa també el concepte de decomís, així com el règim d'indemnitzacions i reembossaments que deriven de l'execució de les resolucions de decomís.

El segon capítol regula la transmissió per les autoritats judicials espanyoles de les resolucions de decomís a altres estats membres de la Unió Europea, perquè estos procedisquen a la seua execució. En especial, s'atén a la forma de transmissió i al mode en què aquella ha de documentar-se, així com a les conseqüències que es desprenen de la transmissió d'una resolució, en especial quan la petició de decomís s'envia a diversos estats.

S'establix la regla que la transmissió de la resolució, acompanyada del seu certificat, no impedisca que l'autoritat judicial espanyola pugui executar-la, però sí que la limita quant a la quantitat de diners que pot decomissar i l'obliga a informar l'autoritat competent de l'Estat d'execució que esta o l'autoritat d'un altre Estat a què s'haja remés la mateixa resolució haja efectuat i l'import que, si és el cas, no s'ha executat. Es preveu la transformació del decomís que afecte un bé, en concret en una quantitat de diners equivalent.

Este segon capítol es tanca amb l'obligació d'informació de l'autoritat judicial espanyola a l'autoritat competent en l'Estat d'execució de l'adopció de qualsevol mesura que deixi sense efecte el decomís i els recursos que són procedents contra aquella.

Finalment, el capítol tercer es referix a l'execució a Espanya d'aquelles resolucions que li siguen transmeses per altres estats membres de la Unió Europea.

Esta regulació partix del reconeixement del principi de no-subjecció al control de la doble tipificació i, per tant, del reconeixement i execució automàtic de la resolució, per a admetre a continuació l'existència d'una sèrie de supòsits que sí que exigixen la doble tipificació o en els quals l'autoritat competent pot denegar el reconeixement i l'execució del decomís. Regula també les normes aplicables a l'execució de la resolució. Com a excepció a l'automatisme de l'execució, la llei regula una sèrie de motius que justifiquen la denegació del reconeixement i l'execució de la resolució, així com la suspensió de la resolució de decomís, i el règim de revisió de la sentència i indult. S'ha tingut en compte al regular estos aspectes la modificació que, establida per la Decisió Marc 2009/299/JAI, del Consell, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i a propiciar l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades sobre juís celebrats sense compareixença de l'imputat. Esta reforma ha afectat tant la regulació de les causes de denegació del reconeixement d'una resolució com el formulari que s'inclou com a annex en esta llei.

La llei finalitza amb la regulació de la disposició dels béns decomissats a Espanya, ja siguen diners o un altre tipus de béns. Un règim que no desplaça l'aplicació d'aquelles normes especials ja existents, com ara les que s'apliquen al contraban o al tràfic il·lícit de drogues.

La part final de la llei conté una disposició addicional sobre la remissió d'informació estadística. S'hi inclouen també una disposició transitòria, que determina el règim jurídic de les resolucions que es troben en curs a l'entrada en vigor de la llei, i tres disposicions finals. La primera d'estes disposicions fonamenta la competència estatal per a dictar esta llei en l'article 149.1.6a de la Constitució; la segona assenyala que la nova llei incorpora al dret espanyol la Decisió Marc 2006/783/JAI; i l'última estableix el moment de la seua entrada en vigor. S'inclou finalment, en l'annex, el certificat que han de remetre els tribunals espanyols per al reconeixement de les resolucions de decomís imposades per estos en altres estats membres de la Unió Europea.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Esta llei té com a objecte regular el procediment que han de seguir les autoritats judicials espanyoles per a transmetre a les autoritats corresponents dels altres estats membres de la Unió Europea una resolució de decomís ferma imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal.

2. Es regula, així mateix, l'actuació que han de desenrotllar les autoritats judicials espanyoles quan reben una resolució ferma de decomís emesa per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea i imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, per al seu reconeixement i execució.

3. Les disposicions d'esta llei s'entendran sense perjudi de l'aplicació d'aquells convenis amb altres estats membres de la Unió Europea celebrats per Espanya que contribuïsquen a una major simplificació i agilitat en els procediments d'execució de resolucions de decomís.

Article 2. *Estat d'emissió i Estat d'execució.*

Als efectes regulats en esta llei, s'entendrà per:

a) Estat d'emissió: l'Estat membre en què s'ha dictat la resolució de decomís en relació amb una causa penal.

b) Estat d'execució: l'Estat membre al qual s'ha transmés la resolució de decomís per al seu reconeixement i execució.

Article 3. *Resolució de decomís.*

1. S'entendrà per resolució de decomís la sanció o mesura ferma imposada per un òrgan jurisdiccional sobre un procediment relacionat amb una o diverses infraccions penals, que tinga com a resultat la privació definitiva de béns.

2. Als efectes d'esta llei, la resolució de decomís podrà afectar qualsevol tipus de béns, ja siguen materials o immaterials, mobles o immobles, així com els documents amb força jurídica o altres documents acreditatius d'un títol o dret sobre eixos béns respecte dels quals l'òrgan jurisdiccional de l'Estat d'emissió haja decidit:

a) Que constituïxen el producte d'una infracció penal o equivalen totalment o parcialment al valor del dit producte.

b) Que constituïxen els instruments de la dita infracció.

c) Que poden ser decomissats amb motiu de l'aplicació en l'Estat d'emissió de qualsevol dels supòsits de potestat de decomís ampliada que s'especifiquen en l'article 3, apartats 1 i 2, de la Decisió Marc 2005/212/JAI, del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa al decomís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes.

d) O que poden ser decomissats segons qualssevol altres disposicions relacionades amb una potestat de decomís ampliada de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió.

Article 4. *Autoritats judicials espanyoles competents.*

1. Serà competent per a transmetre una resolució de decomís ferma imposada a una persona natural o jurídica a un altre Estat membre de la Unió Europea en què es troben els béns objecte de decomís, el jutge o tribunal penal competent per a la seua execució a Espanya.

2. Són autoritats competents per a executar a Espanya una resolució de decomís transmesa per les autoritats judicials competents de l'Estat d'emissió els jutges penals del lloc on es troben els béns objecte de la dita resolució. Si la resolució transmesa no concreta

el lloc on es troben eixos béns, serà competent el jutge penal del lloc de residència del condemnat i fins que no es localitzen aquells béns en un altre lloc distint.

Article 5. Indemnitzacions i reembossaments.

1. L'Estat espanyol reembossarà a l'Estat a què s'haja transmés la resolució les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicats causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que estos no es deguen exclusivament a l'activitat del dit Estat.

2. L'Estat espanyol reclamarà a l'Estat de l'autoritat judicial d'emissió el reembossament de les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicats causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que estos no siguen conseqüència exclusivament del funcionament anormal de l'Administració de Justícia o d'error judicial.

CAPÍTOL II

Transmissió per les autoritats judicials espanyoles d'una resolució de decomís per a la seua execució en un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 6. Transmissió d'una resolució de decomís.

1. L'autoritat judicial penal espanyola competent per a executar un decomís imposat a una persona natural o jurídica transmetrà la resolució a l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que esta siga ferma, i tinga motius fundats que els béns objecte de decomís es troben en este Estat.

En cas que en relació amb eixos béns s'haja dictat i executat amb anterioritat una resolució en aplicació de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de prova en procediments penals, el jutge penal demanarà els antecedents al jutge d'instrucció a l'efecte de continuar la tramitació.

2. En cas que l'autoritat judicial penal espanyola no conega quina és l'autoritat competent per a executar la resolució, efectuarà totes les investigacions que considere oportunes i disposarà de tots els mitjans que siguen necessaris, incloent-hi els punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea.

3. Si l'autoritat judicial penal espanyola no té motius fundats que li permeten determinar l'Estat a què puga traslladar la resolució de decomís, la transmetrà a l'autoritat competent de l'Estat membre on la persona natural o jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució residisca habitualment o tinga el seu domicili social, respectivament.

Article 7. Documentació i forma de transmissió.

1. La resolució que es pretén executar haurà d'anar acompanyada d'un certificat, el model del qual figura en l'annex. L'esmentat certificat estarà firmat per l'autoritat judicial penal espanyola que, d'acord amb la legislació interna, siga competent per a la seua execució.

2. L'autoritat judicial penal espanyola transmetrà la resolució original o una còpia certificada d'esta, junt amb el certificat, directament a l'autoritat encarregada de l'execució, per correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics que permeten acreditar l'autenticitat del contingut, la certesa de la data i la identitat del remitent. Totes les comunicacions entre autoritats judicials s'efectuaran per estos mitjans.

L'autoritat judicial penal espanyola mantindrà comunicació directa amb l'autoritat a qui es dirigix la resolució.

3. El certificat haurà de traduir-se a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat a què es dirigix o, si és el cas, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que haja acceptat el dit Estat.

Article 8. Transmissió d'una resolució de decomís a més d'un Estat membre.

1. Una resolució de decomís referent a béns concrets es podrà transmetre simultàniament a més d'un Estat d'execució quan es done algun dels supòsits següents:

a) Que l'autoritat judicial espanyola competent tinga motius fundats per a creure que els distints béns objecte de la resolució de decomís es troben en distints estats d'execució.

b) Que el decomís d'un bé concret inclòs en la resolució de decomís requerisca la intervenció en més d'un Estat d'execució.

c) Que l'autoritat judicial espanyola competent tinga motius fundats per a creure que un bé concret inclòs en la resolució de decomís està localitzat en un dels dos o més estats d'execució determinats.

2. Una resolució de decomís referent a una quantitat de diners podrà transmetre's simultàniament a més d'un Estat d'execució quan l'autoritat judicial espanyola competent considere que hi ha motius específics per a fer-ho. Entre altres supòsits, es considera que concorren estos motius:

a) Quan els béns afectats no hagen sigut embargats, d'acord amb la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals.

b) Quan el valor dels béns que poden ser decomissats en l'Estat d'emissió i en qualsevol Estat d'execució probablement no siga suficient per a executar la quantitat total objecte de la resolució de decomís.

3. Quan no siga possible dur a terme la transmissió simultània a diversos estats membres de la Unió Europea i sempre que no s'haja complit totalment la resolució de decomís, s'efectuarà la seua remissió de manera successiva als estats en què es presumisca que es troben béns del condemnat.

Article 9. *Conseqüències de la transmissió d'una resolució de decomís.*

1. La transmissió d'una resolució de decomís no impedirà que l'autoritat judicial penal espanyola pugua procedir a la seua execució.

2. En cas de transmissió a un o més estats d'execució d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, l'autoritat judicial espanyola garantirà que el valor total derivat de l'execució de la resolució no excedisca l'import màxim especificat en esta.

3. L'autoritat judicial penal espanyola informarà immediatament l'autoritat competent de qualsevol Estat d'execució afectat, per qualsevol mitjà que pugua deixar-ne constància escrita, en els casos següents:

a) Quan considere que hi ha risc que l'execució supere l'import màxim especificat. Informarà, així mateix, quan considere que el risc mencionat ha deixat d'existir.

b) Quan la totalitat o part de la resolució de decomís haja sigut executada a Espanya o en un altre Estat d'execució. En este cas, s'especificarà en la comunicació l'import de la sentència de decomís que encara no haja sigut executat.

c) Si després de la transmissió d'una resolució de decomís una autoritat espanyola ha rebut una quantitat de diners pagada voluntàriament pel condemnat en compliment de la resolució de decomís. En este cas, s'indicarà si queda part de la resolució per executar i el seu import.

Article 10. *Transformació del decomís.*

Quan una resolució de decomís afecte un bé en concret i per qualsevol circumstància no en siga possible el decomís, l'autoritat judicial espanyola sol·licitarà a l'autoritat competent de l'Estat d'execució que el decomís adopte la forma d'obligació de pagament d'una quantitat de diners equivalent al valor del bé del qual es tracte.

Article 11. *Terminació de l'execució.*

L'autoritat judicial penal espanyola informarà immediatament l'autoritat competent de l'Estat d'execució de tota decisió o mesura que tinga per efecte anul·lar el caràcter executori de la sentència o retirar la resolució de l'Estat d'execució per qualsevol altre motiu.

Article 12. *Reembossament de gastos excepcionals.*

L'autoritat judicial espanyola que reba una comunicació de l'autoritat de l'Estat d'execució sobre gastos especials que ha comportat l'execució de la resolució de decomís ho comunicarà al Ministeri de Justícia a l'efecte d'un possible acord sobre el repartiment dels costos amb l'Estat d'execució.

Article 13. *Revisió de la resolució de decomís.*

1. En cas d'impugnació de la resolució de decomís, esta impugnació serà resolta per l'autoritat judicial competent per al coneixement del recurs interposat.

2. En cas d'estimació d'un recurs que afecte la resolució de decomís, l'autoritat judicial penal espanyola ho comunicarà immediatament a l'Estat d'execució.

CAPÍTOL III

Execució a Espanya d'una resolució de decomís emesa per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 14. *Principi de doble tipificació.*

1. Les resolucions de decomís fermes adoptades per l'Estat d'emissió per a la seua execució a Espanya no estaran subjectes al control de la doble tipificació quan es referisquen a fets enjudiciats com alguns dels delictes que s'enuncien a continuació, sempre que estiguen castigats en el dit Estat amb penes privatives de llibertat la duració màxima de les quals siga almenys de tres anys. Estos delictes són els següents:

- Pertinença a una organització delictiva.
- Terrorisme.
- Tràfic de sers humans.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les comunitats europees.
- Blanqueig dels productes del delicte.
- Falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro.
- Delictes informàtics.
- Delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars.
- Homicidi i agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art.
- Estafa.
- Xantatge i extorsió de fons.
- Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
- Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.

Falsificació de mitjans de pagament.
Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
Tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives.
Tràfic de vehicles robats.
Violació.
Incendi provocat.
Delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional.
Apoderament il·legal d'aeronaus i barcos.
Sabotatge.

2. Quan el jutge penal competent reba la resolució d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea perquè execute una resolució de decomís imposada per una infracció penal no prevista en l'apartat anterior, supeditarà el reconeixement i l'execució d'esta a la condició que el fet pel qual la dita resolució s'haja dictat siga també constitutiu d'infracció penal segons el dret espanyol.

Article 15. *Reconeixement de les resolucions.*

1. El jutge penal competent estarà obligat a reconèixer i a executar, sense més tràmit que l'informe del Ministeri Fiscal, una resolució de decomís quan el bé sobre el qual recaiga es trobe a Espanya, que haja sigut degudament transmesa per l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, excepte en aquells casos en què concórrega algun dels motius per al no-reconeixement o la no-execució que preveu l'article 19.

El jutge penal, amb un informe previ del Ministeri Fiscal emés en el termini de 7 dies, acordarà el despatx d'execució de la resolució de decomís degudament transmesa per mitjà d'una interlocutòria, en un termini màxim de 15 dies des de la seua recepció. L'adopció de la resolució de decomís de què es tracte succeirà, si és el cas, les mesures que sobre estos béns s'hagen acordat en aplicació de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia en la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals.

Quan el certificat que acompanye la resolució de decomís no estiga traduït a l'espanyol es remetrà immediatament a l'autoritat judicial que ho haja firmat perquè duga a terme la traducció corresponent.

Els jutges penals competents admetran les resolucions de decomís que regula esta llei que s'efectuen per mitjà de correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics que permeten acreditar l'autenticitat del contingut, la certesa de la data i la identitat del remitent.

2. Quan un jutge penal reba una resolució per al seu reconeixement i execució i no siga competent per a això, la transmetrà d'ofici a qui ho siga, si així es desprén de la documentació rebuda, i n'informarà immediatament i per qualsevol mitjà que en deixe constància escrita l'autoritat de l'Estat d'emissió.

Article 16. *Execució de les resolucions.*

1. En cas que una sol·licitud de decomís afecte un bé concret i per qualsevol circumstància no en siga possible el decomís, els jutges penals competents acordaran que el decomís adopte la forma de l'obligació de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracte.

2. En cas que una resolució de decomís es referisca a una quantitat de diners, els jutges penals competents, en cas que no puguem obtindre el pagament, executaran la resolució de decomís sobre qualsevol bé disponible a este efecte.

3. En cas que una resolució de decomís es referisca a una quantitat de diners, els jutges penals competents convertiran, quan siga necessari, l'import que haja de decomissar-se a la moneda de l'Estat d'execució, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment de dictar-se la resolució de decomís.

4. El jutge penal competent informarà l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, de l'execució de la resolució tan prompte com esta haja finalitzat.

Article 17. Execució de resolucions de decomís múltiples.

1. Quan el jutge penal competent estiga tramitant dos o més resolucions de decomís referents bé a una quantitat de diners dictades contra esta persona natural o jurídica que no dispose de mitjans suficients a Espanya perquè s'executen totes les resolucions, o bé referents a un mateix bé, haurà de decidir quin o quines de les resolucions de decomís s'executaran, després de considerar degudament totes les circumstàncies. Per a adoptar esta decisió es tindrà en compte principalment i per este orde l'existència d'un embargament preventiu, la gravetat relativa i el lloc de la infracció, les dates de les resolucions respectives i les dates de la seua transmissió. El jutge penal competent comunicarà sense dilació la seua decisió a les autoritats competents de l'Estat o Estats d'emissió.

2. En cas que el condemnat pugui facilitar la prova del decomís, total o parcial, efectuat en un altre Estat, el jutge penal competent consultarà l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol dels mitjans previstos en l'article 7.2. En cas de decomís de productes d'un delictes, tota porció del valor dels béns afectats que es recupere en virtut de la resolució de decomís en un altre Estat es deduirà en la seua totalitat del valor dels béns que s'han de decomissar a Espanya.

Article 18. Dret pel qual es regirà l'execució.

1. L'execució de la resolució es regirà pel dret espanyol i es durà a terme de la mateixa manera que si el decomís s'haguera imposat per un tribunal espanyol.

2. També s'executarà la resolució de decomís que s'haja imposat en l'Estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció per a la qual no es preveu la seua responsabilitat, d'acord amb el dret espanyol.

3. En cas d'impossibilitat d'execució d'una resolució de decomís, el jutge penal informarà l'autoritat competent de l'Estat d'emissió sense dilació, sense que es puguen executar mesures alternatives no previstes en el dret espanyol.

Article 19. Denegació del reconeixement i execució de la resolució.

1. El jutge penal competent denegarà el reconeixement i l'execució de les resolucions de decomís en els casos següents:

a) Quan s'haja dictat a Espanya o en un altre Estat diferent del d'emissió una resolució ferma, condemnatòria o absolutòria contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, i la seua execució vulnerara el principi «non bis in idem» en els termes que preveuen les lleis i en els convenis o tractats internacionals ratificats per Espanya, i encara que el condemnat haja sigut posteriorment indultat.

b) Quan es tracte d'una resolució de decomís imposada per una infracció diferent de les regulades en l'apartat 1 de l'article 14 i esta no es trobe tipificada en el dret espanyol.

No obstant això, quan la resolució de decomís s'haja imposat per una infracció penal en matèria tributària o de control de canvis, no podrà denegar-se l'execució de la resolució de decomís si el fonament fóra que la legislació espanyola no estableix el mateix tribut o no conté la mateixa regulació en matèria tributària i de control de canvis que la legislació de l'Estat d'emissió.

c) Quan existisca una immunitat que impedisca l'execució de la resolució.

d) Quan els drets de les parts interessades, inclosos els tercers de bona fe, d'acord amb la legislació espanyola, impedin l'execució de la resolució de decomís.

e) Quan, segons el certificat, l'imputat no va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució de decomís, llevat que en el certificat conste, d'acord amb altres requisits processals definits en la legislació nacional de l'Estat d'emissió, alguna de les circumstàncies següents:

1. Que, amb la suficient antelació, l'imputat va ser citat en persona i informat del lloc i la data previstos per al juí de què deriva la resolució, o va rebre informació oficial de la data i lloc previstos per al juí per altres mitjans que deixen constància del seu efectiu coneixement, i va ser informat que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença.

2. Que, tenint coneixement de la celebració prevista del juí, va donar mandat a un lletrat ben designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defenga en el juí, i va ser efectivament defés pel dit lletrat en el juí.

3. Que, després de ser-li notificada la resolució de decomís i ser informat expressament del seu dret a un nou juí o a interposar un recurs amb la possibilitat que d'eixe nou procés, en el qual tindria dret a comparéixer, derive una resolució contrària a la inicial, l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució, o no va sol·licitar l'obertura d'un nou juí ni va interposar recurs dins del termini previst per a això.

f) Quan la resolució es referisca a fets que el dret espanyol considere comesos en la seua totalitat o en part en territori espanyol o quan s'hagen comés fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeta la persecució de les dites infraccions quan s'hagen comés fora del seu territori.

g) Quan el jutge considere incompatible amb els drets i llibertats fonamentals reconeguts en la Constitució, la resolució adoptada en aplicació de les disposicions sobre la potestat de decomís ampliada a què es referix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 3.

h) Quan la resolució es referisca a fets per a l'enjudiciament dels quals siguen competents les autoritats espanyoles i, si s'ha dictat la condemna per un òrgan jurisdiccional espanyol, la sanció imposada haguera prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

i) Quan falte el certificat que ha d'acompanyar a la sol·licitud d'execució de la resolució, siga incomplet o no es corresponga manifestament amb la resolució.

2. En els casos a què fan referència les lletres a), e), f), g) i i), així com de la lletra d) quan no s'haja informat de la interposició d'un recurs a Espanya, de l'apartat 1 d'este article, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal haurà de consultar l'autoritat de l'Estat d'emissió, per qualsevol dels mitjans previstos en l'article 7.2, perquè aclarisca la situació i, si és el cas, esmene el defecte en què s'haja incorregut. En els altres casos de l'apartat 1 d'este article, la consulta serà potestativa per al jutge penal.

Article 20. *Supòsits d'impossibilitat d'execució de la resolució de decomís.*

Quan no siga possible executar la resolució de decomís pel fet que el bé a què es referisca ja haja sigut decomissat, haja desaparegut, haja sigut destruït o no es trobe en la localització indicada en el certificat o que no s'indica amb la suficient precisió on es troba el bé, inclús després de consultar amb l'Estat d'emissió, el jutge penal competent n'informarà sense demora l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 21. *Suspensió de l'execució.*

1. El jutge penal competent podrà suspendre l'execució d'una resolució de decomís transmesa en els supòsits següents:

a) Quan, en el cas d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, considere que hi ha risc que el valor total derivat de la seua execució pugua excedir l'import especificat en la resolució com a conseqüència de la seua execució simultània en més d'un Estat membre.

b) Quan l'execució de la resolució de decomís pugua impedir el bon desenrotllament d'una investigació o actuació penal en curs, durant el temps que estime raonable.

c) Quan considere necessari traduir, sense repercutir el seu cost a l'Estat d'emissió, la resolució de decomís o parts d'esta, pel temps necessari per a obtindre la seua traducció.

d) Quan el bé ja siga objecte d'un procediment de decomís a Espanya.

2. El jutge penal competent adoptarà, durant el període de suspensió, les mesures necessàries per a assegurar l'execució de la resolució de decomís.

3. En cas de suspensió de conformitat amb la lletra a) de l'apartat 1 d'este article, el jutge penal competent n'informarà sense dilació l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que puga deixar-ne constància escrita.

4. En els casos previstos en les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 d'este article, el jutge penal comunicarà sense dilació la suspensió de l'execució de la resolució de decomís, els motius i, si és possible, la duració prevista, a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que puga deixar-ne constància escrita.

5. Tan prompte com hagen deixat d'existir els motius de suspensió, el jutge penal competent prendrà immediatament les mesures oportunes per a executar la resolució de decomís i n'informarà l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que puga deixar-ne constància escrita.

Article 22. *Comunicació al Ministeri Fiscal.*

Siga quina siga la decisió adoptada, el jutge penal la notificarà al Ministeri Fiscal alhora que la transmet a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 23. *Recursos.*

1. Contra les resolucions dictades pel jutge penal que resolguen sobre el reconeixement i l'execució de les resolucions emeses per una autoritat d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Ministeri Fiscal, el condemnat o els titulars de drets i interessos legítims que puguen veure's afectats, podran interposar el recurs de reforma i el d'apel·lació, que no suspendran l'execució.

El recurs d'apel·lació podrà interposar-se subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas serà necessari interposar prèviament el de reforma per a presentar l'apel·lació. Tots estos recursos es tramitaran d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Criminal per a la recurribilitat de les interlocutòries dels jutges penals en el procediment abreviat.

2. Tan prompte com s'interposen els recursos de reforma o d'apel·lació, el jutge penal comunicarà esta circumstància a l'òrgan judicial de l'Estat emissor, per qualsevol mitjà que en deixe constància escrita, en condicions que permeten a l'autoritat judicial d'establir la seua autenticitat, perquè expose, si és el cas, les consideracions que crega oportunes en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat.

3. El jutge penal informarà l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió, de la resolució del recurs de reforma o apel·lació.

4. Els motius de fons pels quals s'haja adoptat la resolució només podran ser impugnats per mitjà d'un recurs interposat en l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

Article 24. *Disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge penal competent disposarà dels diners obtinguts de l'execució de la resolució de decomís, d'acord amb les regles següents:

a) Si l'import obtingut de l'execució de la resolució de decomís és inferior a 10.000 euros o a l'equivalent al dit import, s'ingressarà en el compte de depòsits i consignacions judicials.

b) En tots els altres casos, es transferirà a l'Estat d'emissió el 50 per 100 de l'import que s'haja obtingut de l'execució de la resolució de decomís. El 50 per 100 restant s'ingressarà en el compte de depòsits i consignacions judicials.

Les quantitats que, en aplicació del que es disposa anteriorment, corresponguen a Espanya seran transferides pel secretari judicial al Tresor Públic amb aplicació, si és el cas, del que s'establisca en les normes especials i, particularment, en el que preveu en l'article 374 del Codi Penal i per la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el

Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats i en la seua normativa de desplegament.

2. El jutge penal competent decidirà que els béns que no siguen diners o altres instruments de pagament al portador obtinguts de l'execució de la resolució de decomís siguen alienats i aplicats de la manera prevista en l'apartat anterior. L'alienació dels béns es realitzarà d'acord amb la legislació espanyola, i s'hi observarà, quan siga procedent, el que preveu la Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban i la seua normativa de desplegament.

3. Quan de l'execució de la resolució de decomís resulten afectats béns integrants del patrimoni històric espanyol, el jutge penal, en cap cas, procedirà a la seua alienació o restitució a l'Estat d'emissió. En este cas, ho comunicarà a les autoritats espanyoles competents i seran aplicables les disposicions de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol i la seua normativa de desplegament.

4. L'Estat espanyol no reclamarà a l'Estat d'emissió el reembossament dels gastos que resulten de l'execució de la resolució de decomís. No obstant això, si l'execució de la resolució ha comportat gastos que considera d'índole substancial o excepcional, el jutge penal ho comunicarà al Ministeri de Justícia perquè este arribe a un acord amb les autoritats competents de l'Estat d'emissió sobre el repartiment de costos.

Disposició addicional primera. *Remissió d'informació estadística.*

De conformitat amb les directrius que, si és el cas, fixe la Comissió Nacional d'Estadística Judicial, els jutjats o tribunals que transmeten o reben resolucions de decomís en els casos que preveu esta llei ho comunicaran al Consell General del Poder Judicial.

El Consell General del Poder Judicial remetrà semestralment la informació a què es referix el paràgraf anterior al Ministeri de Justícia.

Disposició addicional segona.

Es modifica l'article 98 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, que queda redactat com seguix:

«Article 98. *Resolució judicial.*

Transcorregut el termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors sense que s'hagen presentat impugnacions o, si se n'han presentat, una vegada posats de manifest en l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, el jutge dictarà la resolució que siga procedent de conformitat amb el que disposa este títol.

Esta resolució serà apel·lable i tindrà la consideració d'apel·lació més pròxima només als efectes de reproduir les qüestions plantejades en els recursos de reposició o incidents concursals durant la fase comuna a què es referix l'article 197.4.»

Disposició addicional tercera.

Es modifica la disposició addicional octava de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal, que queda redactada com seguix:

«Disposició addicional octava.

Els jutges d'adscripció territorial a què es referix l'article 347 bis de la Llei Orgànica del Poder Judicial percebran, en concepte de retribucions complementàries fixades en esta llei:

1. Per grup de població, el complement de destinació corresponent als magistrats del Tribunal Superior de Justícia a què estiguen adscrits.

2. Per representació, el complement de destinació corresponent als magistrats dels òrgans unipersonals del grup de població que els corresponga, d'acord amb el que preveu l'apartat anterior.

Les retribucions bàsiques seran les que preveu esta llei, d'acord amb la seua categoria.»

Disposició addicional quarta.

Es modifica la disposició addicional primera i s'afeg una nova disposició addicional quarta, en la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, les quals queden redactades com següen:

«Disposició addicional primera.

Quant a l'adquisició i pèrdua de la condició de membre de la Carrera Fiscal, incapacitats, situacions administratives, deures i drets, incompatibilitats, prohibicions i responsabilitats d'estos, serà d'aplicació supletòria el que disposa per a jutges i magistrats la Llei Orgànica del Poder judicial.»

«Disposició addicional quarta.

1. Els membres de la Carrera Fiscal se substituiran entre si, d'acord amb el que disposa este estatut, en les normes reglamentàries que el despleguen i en les Instruccions que, amb caràcter general, dicte el fiscal general de l'Estat.

2. Quan no puga acudir-se al sistema de substitucions ordinàries, podran ser nomenats amb caràcter excepcional fiscals substituïts en els casos de vacants, llicències, servicis especials o altres causes que ho justifiquen.

3. El règim jurídic dels fiscals substituïts serà objecte de desplegament reglamentari en termes anàlegs al que preveu per als magistrats suplents i jutges substituïts la Llei Orgànica del Poder judicial, que serà aplicable supletòriament en esta matèria.»

Disposició addicional cinquena.

S'afeg un nou article 2 bis a la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i Planta Judicial, amb la redacció següent:

«Article 2 bis.

1. En cada Tribunal Superior de Justícia, i per a l'àmbit territorial de la província, es creen les places de jutges d'adscripció territorial que es fixen en l'annex IV d'esta Llei, d'acord amb el que preveu l'article 347 bis de la LOPJ.

2. El desenrotllament posterior d'estes places de jutges d'adscripció territorial, així com la seua modificació, s'efectuarà mitjançant un reial decret, d'acord amb el que estableix l'article 20 d'esta llei.»

Disposició transitòria única. *Resolucions en curs.*

1. Esta llei serà aplicable a les resolucions que es transmeten o reben després de la seua entrada en vigor, amb independència que hagen sigut dictades amb anterioritat.

2. Les resolucions de decomís que es troben en execució en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei seguiran tramitant-se fins a la seua conclusió, d'acord amb les normes vigents en aquell moment.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta en exercici de la competència atribuïda a l'Estat en matèria de legislació processal per l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

En esta llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió Marc 2006/783/JAI, del Consell, de 6 d'octubre de 2006, sobre l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions

de decomís, així com la modificació que d'esta norma efectua la Decisió Marc 2009/299/JAI, del Consell, de 26 de febrer, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinades a reforçar els drets processals de les persones i a propiciar l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades en juís celebrats sense compareixença de l'imputat.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

El que disposen les disposicions addicionals segona, tercera, quarta i quinta entrarà en vigor l'endemà de fer-ho la Llei 13/2009, de 3 de novembre, de Reforma de la Legislació Processal per a la Implantació de la nova Oficina Judicial.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 10 de març de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Certificat per a l'execució de resolucions de decomís en un altre Estat membre de la Unió Europea

a) Estats d'emissió i d'execució:

Estat d'emissió: .....
Estat d'execució: .....

b) Òrgan jurisdiccional d'emissió de la resolució de decomís:

Denominació oficial: .....
Adreça: .....
Referència de l'expedient: .....
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....
Correu electrònic (si en té): .....
Llengües amb què es pot comunicar amb l'òrgan jurisdiccional: .....

Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si és el cas, per a coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més estats d'execució, o per a transferir a l'Estat d'emissió les quantitats o béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):
.....
.....
.....

c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució d'imposició de la resolució de decomís a l'Estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'òrgan jurisdiccional indicat en la lletra b)]:

Denominació oficial: .....
Adreça: .....
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....
Correu electrònic (si en té): .....
Llengües amb què es pot comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució:.....

Dades de la persona o persones a qui cal dirigir-se per a obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si és el cas, per a coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més estats d'execució, o per a transferir a l'Estat d'emissió les quantitats o béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):
.....
.....
.....

d) En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les resolucions de decomís a l'Estat d'emissió:

Nom de l'autoritat central: .....

Persona de contacte, si és el cas (càrrec o grau i nom): .....

Adreça: .....

Referència de l'expedient: .....

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Correu electrònic (si en té): .....

e) Autoritat o autoritats amb qui pot contactar-se [en cas que s'hagen omplert les lletres c) o d)]:

- Autoritat mencionada en la lletra b):
Per a qüestions relatives a: .....
- Autoritat mencionada en la lletra c):
Per a qüestions relatives a: .....
- Autoritat mencionada en la lletra d):
Per a qüestions relatives a: .....

f) Quan la resolució de decomís resulte d'una resolució d'embargament transmesa a l'Estat d'execució en virtut de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, faciliteu la informació que siga procedent per a identificar la resolució d'embargament (dates d'expedició i transmissió de la resolució d'embargament, autoritat a qui es va transmetre i número de referència si es coneix): .....

g) Quan la resolució de decomís s'haja transmés a més d'un Estat d'execució, faciliteu la informació següent:

1. La resolució de decomís s'ha transmés a més als següents estats d'execució (indiqueu el país i l'autoritat):
.....
2. La resolució de decomís s'ha transmés a més d'un Estat d'execució pels següents motius (marqueu la casella corresponent):
  - 2.1. Si la resolució de decomís afecta un o més béns concrets:
    - Se suposa que els distints béns afectats per la resolució de decomís es troben en estats d'execució diferents.
    - El decomís d'un bé concret requereix l'actuació en més d'un Estat d'execució.
    - Se suposa que un bé concret afectat per la resolució de decomís es troba en un dels diversos estats d'execució indicats.
  - 2.2. Si la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners:
    - Els béns de què es tracta no han sigut embargats en virtut de la Decisió Marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.
    - El valor dels béns que poden decomissar-se en l'Estat d'emissió i en qualsevol dels altres estats d'execució per separat pot no ser suficient per a l'execució de la quantitat total per la qual es va dictar la resolució de decomís.
    - Altres motius (detalleu-los): .....

h) Informació relativa a la persona física o jurídica contra la qual es va dictar la resolució de decomís:

1. En cas d'una persona física:

Cognoms: .....

Nom: .....

Cognoms de fadrina (si és el cas): .....

Àlies (si és el cas): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Número d'identitat o número de Seguretat Social (si es coneix): .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Últim domicili conegut: .....

.....

Idiomes que entén (si es coneixen): .....

1.1. Quan la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels següents motius (marqueu la casella corresponent):

a) L'Estat d'emissió té motius raonables per a creure que la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per a creure que la persona té béns o ingressos: .....

.....

Descripció dels béns o ingressos de la persona en qüestió: .....

.....

Localització dels béns de la persona en qüestió o procedència dels ingressos (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda): .....

.....

b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permeten a l'Estat d'emissió determinar a quins estats membres pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís residix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Residència habitual a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

1.2. Quan la resolució de decomís es referisca a béns concrets:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels següents motius (marqueu la casella corresponent):

a) Els béns concrets es troben en l'Estat d'execució. Vegeu el punt i).

b) L'Estat d'emissió té motius raonables per a creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per a creure que els béns concrets es troben a l'Estat d'execució: .....

.....

c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permeten a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís residix habitualment en l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Residència habitual a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

2. En el cas d'una persona jurídica:

Nom: .....

Forma de la persona jurídica: .....

Número de registre (si en té) (¹): .....

Domicili social (si en té) (¹): .....

Adreça de la persona jurídica: .....

.....

2.1. Quan la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels següents motius (marqueu la casella corresponent):

a) L'Estat d'emissió té motius raonables per a creure que la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per a creure que la persona jurídica té béns o ingressos: .....

Descripció dels béns o ingressos de la persona jurídica: .....

.....

Localització dels béns de la persona jurídica o procedència dels ingressos (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda):

.....

b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permeten a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té el domicili social a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Domicili social a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

2.2. Quan la resolució de decomís es referisca a béns concrets:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels següents motius (marqueu la casella corresponent):

a) Els béns concrets es troben en l'Estat d'execució. Vegeu el punt i).

b) L'Estat d'emissió té motius raonables per a creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per a creure que els béns concrets es troben a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permeten a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre pot transmetre's la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís residix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Domicili social a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

i) Resolució de decomís

Data en què es va dictar la resolució de decomís: .....

.....

.....

¹ (¹) Quan la resolució de decomís és transmesa a l'Estat d'execució perquè la persona jurídica contra la qual s'ha emés la resolució de decomís té el domicili social al dit estat, hauran d'indicar-se el número de registre i el domicili social.

Data en què va ser ferma la resolució de decomís: .....

Número de referència de la resolució de decomís (si es coneix): .....

1. Informació sobre la naturalesa de la resolució de decomís

1.1. Marqueu la casella corresponent si la resolució de decomís es referix a:

una suma de diners

Import a executar a l'Estat d'execució, amb indicació la divisa (en xifres i en lletres): .....

Import total de la resolució de decomís, amb indicació de la divisa (en xifres i en lletres): .....

béns concrets

Descripció dels béns concrets: .....

Localització dels béns concrets (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda): .....

Si el decomís dels béns concrets requerix actuacions a més d'un Estat, descriuiu les actuacions necessàries: .....

1.2. L'òrgan jurisdiccional ha resolt que els béns (marqueu la casella del tipus corresponent):

i) procedixen de la comissió d'una infracció o són equivalents al valor total o parcial de la dita procedència,

ii) constitueixen els instruments per a cometre eixa infracció,

iii) poden decomissar-se com a resultat de l'aplicació, a l'Estat d'emissió, de la potestat de decomís ampliada mencionada en a),

b) i c). El fonament de la resolució el constitueix el fet que l'òrgan jurisdiccional, basant-se en fets concrets, ha arribat al ple convenciment que els béns de què es tracta tenen algun dels orígens següents:

a) activitats delictives del condemnat realitzades abans de la condemna pel delictes de què es tracta, la qual cosa ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'eixe cas en concret;

b) activitats delictives semblants del condemnat realitzades abans de la condemna pel delictes de què es tracta, la qual cosa ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'eixe cas en concret;

c) activitats delictives del condemnat i comprovació que el valor dels béns és desproporcionat als seus ingressos legals;

iv) poden decomissar-se en virtut de qualsevol altra disposició sobre potestat de decomís ampliada en virtut del dret de l'Estat d'emissió.

En cas que concórreguen dos o més tipus de decomís, especifiqueu els béns que es decomissen en cada tipus de decomís: .....

2. Informació sobre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís

2.1. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, incloent-hi lloc i moment, en què es van cometre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís:

.....
.....
.....
.....

2.2. Naturalesa i tipificació legal de les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada:

.....
.....
.....
.....

2.3. Marqueu en la llista que es presenta a continuació aquelles infraccions del punt 2.2 que apareguen de la llista, si la infracció està penalitzada en l'Estat d'emissió amb pena màxima de privació de llibertat d'un mínim de tres anys:

- pertinença a una organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic de sers humans,
- explotació sexual de menors i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, incloent-hi el que afecte els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,
- blanqueig del producte del delict,
- falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
- delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, incloent-hi el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
- homicidi i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloent-hi les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi provocat,
- delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i barcos,
- sabotatge

2.4. En cas que les infraccions assenyalades en el punt 2.2 per les quals es va dictar la resolució de decomís no figuren en el punt 2.3, descriu detalladament les infraccions comeses (incloent-hi l'activitat delictiva real de què es tracte, que pot ser diferent de la tipificació legal):

.....

.....

.....

.....

j) Procediments que deriven en la resolució de decomís:

1. Sí, l'imputat va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució de decomís.

2. No, l'imputat no va comparéixer en el juí del qual deriva la resolució de decomís.

3. Si ha marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:

3.1a. L'imputat va ser citat en persona el dia ... (dia/mes/any) i informat així del lloc i la data previstos per al juí del qual deriva la resolució de decomís, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

3.1b. L'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de tal manera que ha pogut establir-se sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del juí, informació oficial de la data i lloc previstos per al juí, i se'l va informar que podria dictar-se una resolució en cas d'incompareixença en el juí;

3.2. Tenint coneixement de la celebració prevista del juí, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defenguera en el juí, i va ser efectivament defés pel dit lletrat en el juí;

3.3. A l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou juí o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparéixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i inclús possibles nous elements probatoris, i que el juí podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

l'imputat va declarar expressament que no impugnava esta resolució;

no va sol·licitar un nou juí ni va interposar un recurs dins del termini establert;

4. Si ha marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3 pel que fa a la casella que s'haja seleccionat en el punt 3, proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....

k) Conversió i transferència de béns

1. Si la resolució de decomís es referix a béns concrets, indiqueu si l'Estat d'emissió permet que el decomís en l'Estat d'execució adopte la forma d'una orde de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracte:

Sí

No

2. Si la resolució de decomís es referix a una quantitat de diners, indiqueu si poden transferir-se a l'Estat d'emissió béns distints dels diners obtinguts per l'execució de la resolució de decomís:

Sí

No

l) Mesures alternatives, incloent-hi les penes privatives de llibertat

1. Indiqueu si l'Estat d'emissió permet l'aplicació per l'Estat d'execució de mesures alternatives en cas que no siga possible executar totalment o parcialment la resolució de decomís:

Sí

No

2. En cas de resposta afirmativa, indiqueu les sancions aplicables (assenyalant el tipus i grau màxim d'estes):

- Privació de llibertat. Màxim: .....
- Servicis d'interés social (o equivalent). Màxim: .....
- Altres sancions. Descripció: .....

m) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació optativa): .....

n) S'adjunta al certificat el text de la resolució de decomís.

Firma de l'autoritat que emet el certificat o del seu representant donant fe del contingut del certificat: .....

Cognoms: .....

Funció (càrrec o grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha):